

Regler. Jeg betoner dog udtrykkelig, at det er Grundværdien og dens Stigning uden Hensyn til Bygninger og alt andet, som i saa Henseende lægges til Grund. Det staar i selve Lovforslaget. Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Modtagelse.

Jeg vender mig derefter til det andet af mig anmeldte Forslag, nemlig det om *ny Jernbaneanlæg*. Dette Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af den Betænkning, der blev afgiven af den Kommission, som blev nedsat for et Par Aar siden til at tage under Overvejelse, hvilke ny Jernbaneanlæg det kunde anses for rigtigt at skride til i en nærmere Fremtid, nemlig indenfor en Periode af 10 Aar. Dette, at Forslaget hviler paa denne Kommissions Betænkning som Grundlag, gælder for alle de tre Afsnit, hvori det falder, det første vedrørende Statsbanerne, det andet vedrørende de private Baner og det tredje vedrørende Værdistigningsafgiften. Jeg vender mig først til de to første Afsnit, som jeg kan begynde med at omtale i Forening, nemlig selve de ny Anlæg, der foreslaas. Jeg siger, at der hviler Forslaget paa Kommissionens Betænkning som Grundlag, og dette betyder, at man har medtaget alt, hvad Kommissionen eller dens Flertal har foreslaaet. Nogle Smaaændringer har man indført, og jeg skal lige nævne dem. Det gælder saaledes med Hensyn til Retningslinierne for to af de af Kommissionen foreslaaede Statsbaner. Ringsted—Næstved-Linien er af Kommissionen foreslaaet ført direkte fra Ringsted over Vettørslev og Herlufmagle — for at angive Hovedpunkterne — til Næstved. Det er her henstillet og bliver altsaa Genstand for nærmere Undersøgelse og Afgørelse af Ekspropriationskommissionen, om den ikke rettere burde føres noget længere mod Vest, saaledes at den kommer over Glumsø, før den kommer over Herlufmagle, thi derover er det ganske vist Meningen ogsaa fra dette Forslags Side, at den bør gaa. Med Hensyn til Linien mellem Give og Herning — ja, jeg forudsætter jo, at alle de Herrer ere bekendte med Kommissionens Forslag, saa De vide, hvad de gaa ud paa; dem skal jeg altsaa ikke dvæle videre ved, det er kun Ændringerne deri, jeg her nævner — er det foreslaaet, at Linien fra Brande til Herning ikke, som det i Kommissionens Betænkning maa antages forudsat, skal føres over Arnborg, men derimod Øst om Søby Sø, det vil sige, omtrent en Mil længere mod Øst. Med Hensyn til de private Baner,

som Kommissionen har foreslaaet, er der kun paa et ganske uvæsentligt Punkt sket en Forandring. Den sidste af dem, der nævnes i Kommissionsbetænkningen, lyder paa en Bane fra Ribe til Grænsen, og der er tilføjet i Parentes „Gjelsbro“; dette Ord har jeg strøget, idet jeg ikke anser det for rigtigt at binde denne Linie til at ende ved dette Punkt; dens Betydning skal jo i det hele ligge i, at den bliver sat i Forbindelse med et Anlæg paa den anden Side af Grænsen; og hvor den bør ende ved Landgrænsen, bør da selvfølgelig være betinget af, hvorfra den tilsvarende Forsættelse gaar ud; jeg har altsaa foreslaaet, at det staar aabent. Jeg skal nævne — enten man nu vil kalde det en Forandring eller, hvad vel nok er rigtigere, en Tilføjning, i øvrigt ligeledes af ganske underordnet Betydning —, at den af Kommissionen foreslaaede smalsporede Bane mellem Kolding og Taps her foreslaas ført et Stykke, omtrent 3 Fjerdingvej, videre til Ødis, da det er blevet Ministeriet forebragt, at hele Projektet for Banerne i de 8 Sogne kun da kan blive ført igennem.

Dette med Hensyn til Ændringen af Retningslinierne efter Kommissionens Forslag. Med Hensyn til *Betingelserne* skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa, at det i § 9 er foreslaaet, at den paatænkte Bane fra Stege til Møens Klint ikke blot som af Kommissionen henstillet skal være betinget af, at de paagældende Ejere sikre Offentligheden, de besøgende, samme fri Adgang til Klinten og dens Skønheder, som de have nu, men ogsaa, at de forpligte sig til ikke at foretage noget, hvorved Klinten med dens Omgivelser udsættes for at tabe sit nuværende Præg; derved tænkes altsaa paa Skovfældinger, Hugninger i Klinten og dens Slags Ting, som ganske vilde kunne berøve Klinten sin Tiltrækningskraft; og det er jo for dens Skyld — det er det, Kommissionen gaar ud fra —, man har foreslaaet et Bidrag saa højt som det, der er paatænkt fra Statskassens Side.

Men naar jeg indskrænkede mig til at sige, at Forslaget for saa vidt hvilede paa Kommissionens Forslag som Grundlag, ikke at det var Kommissionens Forslag, sigtede jeg derved, foruden til disse Smaaændringer, til dette, at man er gaaet noget videre end af Kommissionen foreslaaet. Ganske vist ere de Beløb, som det vil koste Statskassen at fyldestgøre Kommissionens Forslag, dels overfor Statsbanerne, dels som Tilskud til Privatbaner, saa store, i alt 35 Mill. Kr., at man ikke